

בד א מיי פט"ו מהל' פסולי מוקדשין הלכה ח:
בה ב מיי פ"ד מהל' ק"פ הלכה ב:
בו ג מיי פ"ג מהל' ביאת מקדש ה"ג:

לכפר עליו היינו ורמקה עליו ולא נכל
הזורק לשם חצירו: רצה סכר
חצירו. לפסול משום שנינו צעלים
דומיא דרידיה צענים מה הוא דבר
כפרה כר: מסקן נפשיה. מל את
עצמו: הואיל ואי מיקלעי ליה אורחים
חוי ליה לא לקי. ואע"ג דליהו השמא
לא סעד ליה ולא כריך למידי: אלא
דרכ חסדא קשיא. השמא היסא
ללא מחוסר מעשה כגון זימון
אורחים ללא מעשה הוא לית ליה
הואיל הכא גבי ערל דמחוסר מעשה
איזת ליה הואיל: לקולא. לפוטרו
ממלקות: וחומרא. לפסול בפסחים:
בטומאת גזרי. שנמנו עליו טמאים
וטהורים וכדפרשיית לעיל: לא פסלי
לפן טמאין. לפסח ערל הטהורין:
ערל וטמא משלחין קרבנותיהן.
צבורה חורן מפסח דבעיני ראו
לאזרוב שכיבלת צעלי מבעבנת זו
דמציב: לפי אכלו תכוסו: ואביעית
אימא. לעולם בטומאת דשר וומאי

תורה אור השלם
1. וקמך ידי על ראש
העקלה ונרמא לו לכפר
עליה: וירא ד

הגהות הב"ח
(א) תובי ד"ה כי לית וכו'
שחטון בתורי קודם
פסחת היסל: (ב) ד"ה
ערל וכו' וקסה גריי
דאמר דריש:

מוסף רש"י
האופה מיר"ט לחור.
לאחר שפעד אפה, דהא
ודלי לחור הוא (דב"ב)
לאחר שאכל וגמר
סעודתו, דשטיטן על דלא
חזא על מדי חילוצה עד
אורמא שחור חול (רש"י)
חור. לוקח. משום
מפסח לא חללאס (שם).
הואיל יאזי מקלעי ליה
אורחים. וכו' רימין לפת
זו היסו (שם).

אזינו נוהג בכל הזמנים אין מנהגה
בשאר זמנים שזה למנהגה בפסח
לזינו בשאר זמנים לר' יהושע דלמר
בכ"ד זולין (לקמן דף ע"ו). אם אין
בשר אין דם אם בשר קיים לאכילה
אם או חלב קיים לאכילה מוצה זורק
לדם הדם ואילו פסח לא מלכה אכילה
מוצה לזרוק דם עליה אלא אם נשמייר
כ"ז בשר כדפנן בכ"ד זולין: דנין
דבר שלא הותר מכללו. עולה במקום
שחוסרה דהיינו בפסח לא הותרה:
מדבר שלא הותר מכללו. זמן: (ה) היבא
איסורא. טומאת בשר לאכילה
אפילו קרבן לזכור שדומה טומאה
הי מיילי להקריב אכל למילה
בטומאה לא דמנן בכ"ד זולין (לקמן ע'):
חמשה דברים באין בטומאה ואין
נאכלין בטומאה כו': אלא פשיטא
בטומאה גרי. שאפילו פסח שלא
הותר ליחיד טמא לשלש פסחו לעורה
לשחוט הותר לזכור טמאין להביא
פסחיהן בטומאה אם רובן טמאין
נמאם שהותרה מכלל איסורה
שמחמלו

חלב ובשר קיים בין שנשחטא בש
חלב ובשר קיים זורק את הדם
אוקימתא בטומאת בשר אימא
הותר מכללו ואל תוביח טו

קרבנות ועולותיהם וזבחיכם וגו' ואומר
קאי אכולהו דהא מעשרות ותרומה כ
צ"ה במקצת לא שמה צ"ה ליכא לנ
ורוב מנינם מאי עטמא כל כחו צעי